

Az Aliansz-imahét országos megnyitó istentisztelete Ócsán

Az Aliansz-imahét országos megnyitójára az ócsai baptista gyülekezet imaházában került sor 2011. január 2-án 17 órai kezdettel.

A vendéglátó gyülekezet lelkipásztora üdvözlő szavaiiban elmondta, nagy megtisztelésnek tekintti, hogy az Aliansz vezetősége ebben az esztendőben Ócsát választotta az esemény színhelyéül, ahol minden évben megtartják az Aliansz- és az ökumenikus imahetet is. Az istentisztelet Szuhánszky Gábor Aliansz-főtthár, metodista lelkész imádságával kezdődött.

Megnyitó beszédet D. Szabó Dániel Aliansz-elnök mondott, aki felekezetét tekintve református, de a szíve minden evangéliumi gyülekezettel együtt érez és dobog. Beszédében kiemelte annak jelentőségét, hogy az evangéliumi mozgalom világszerte terjed, annak el-

Nemeshegyi Zoltán, Szuhánszky Gábor, Pataky Albert és D. Szabó Dániel az ócsai imaház szószékén

lenére, hogy sok helyen üldöztetést szenvednek testvéreink, akik az evangélium igazságát hirdetik és képviselik. Megemlékezett az 1910-es edinburghi konferenciáról és a tavaly őszi Fokvárosban rendezett világ-evangelizációs kongresszus jelentőségéről. Biztatott arra, hogy az imaheti programfüzet ajánlásai alapján imádkozunk és dolgozzunk az evangélium terjedéséért.

(folytatás a következő oldalon)

Angliai testvéreink partnerlátogatása

Beszélgetés Phil Jump és Emilian Cirtina munkatársakkal

2010 októberében néhány napig egyházunk vendége volt egy kétfős angol baptista delegáció, akik az angliai és magyarországi baptista partnerkapcsolatok továbbépítésére érkeztek hozzánk. Ennek alkalmából készült az alábbi interjú.

- Mindenekelőtt, kérlek, mutassátok be magatokat röviden!

- Phil Jump vagyok, az Egyesült Királyság Északnyugati Baptista Régiójának vezető lelkipásztora, a tizenhárom területi lelkipásztor egyike.

Miénk az egyetlen olyan régió, amely három nemzetet is magában foglal: Északnyugat-Angliát, Észak-Walest és Man szigetét. Liverpoolban nőttem fel. Az egyetem elvégzése után tengermérnök lettem, hét évig dolgoztam egy hajóépítő vállalatnál mint anyagellenőrzési menedzser. Mérnökként dolgozva éreztem meg Isten elhívását a szolgáló életre, minek következtében a londoni Spurgeon's College-ba jelentkeztem.

(folytatás a 20. oldalon)

...kitartottak az apostolok tanításában...
(ApCsel 2,42)
Ökumenikus imahét
2011. január 16–23.

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

Mi őt hirdetjük, miközben minden embert teljes bölcsességgel intiünk és tanítunk, hogy minden embert tökéletesé tegyünk a Krisztusban. Ezért fáradozom én is, és küzdök az ő ereje által, amely hatalmasan működik bennem. (Kol 1,28–29)

A HÉT GONDOLATA

Egy idős lelkipásztor testvér mondta egyszer, amikor a hosszú szolgálati életszakasz alatt igénybevett teste időskori szenvedéseiről beszélt: „Nem panasz ez, testvér, csak helyzetjelentés!” Van olyan szenvedése a hívőknek, amely együtt jár a Krisztust követő élettel. Van olyan szenvedés, amely külön kegyelmet jelent a szenvedők számára, és van olyan szenvedés, amely kizárólag a Krisztus ügyéért szolgálók „kiváltsága”! Fenti igénkben Pál apostol erről a kiváltságról szól. „Testem elszenved mindazt, ami a Krisztus gyötrelmeiből még hátravan, az ő testéért, amely az egyház.” Pál nem azt írja itt, hogy nem volt elég az egyház számára Krisztus szenvedése a megváltás érdekében, hanem azt, hogy az evangélium hirdetésével, a megtértek lelkigondozásával és azon való fáradozással, „hogy minden embert tökéletesé tegyünk a Krisztusban” (1,28), sok küzdelem és szenvedés jár együtt a szolgálók életében! (Szlovák Tibor)

A HÉT GYAKORLATA

Válaszd ki, hol tudsz „törődni” elkötelezetten a rád bízottak tökéletesítésével: családtagjaidal, lelki testvéreiddel, rokonaidal, szomszédaidal!

A HÉT IMÁJA

Uram, sokszor nem is hiszem, hogy minden ember tökéletesítésén érdemes fáradozni. Újítsd meg ezt a hitemet, és tedd erőssé bennem, hogy lehet, hogy kell, hogy érdemes! Ámen.

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Baptista vállalkozói konferencia** Január 29-én, szombaton délelőtt 10 órától délután 16 óráig Ócsán baptista vállalkozók területi konferenciáját tartjuk. Előadónk: *Steiner József* lelkipásztor. Délelőtti előadásának címe: A fogyasztói társadalom és a bibliai értékrend. Délutáni előadásának címe: Időfelhasználás Istennek tetsző módon (keresztyén időmenedzsment). Elsősorban a Budapesti Egyházkerület déli részén levő gyülekezetek vállalkozóit hívjuk, de mindenkit szeretettel fogadunk, csupán azt kérjük, hogy az alábbi elérhetőségek valamelyikén jelezzék részvételi szándékukat január 24-ig a vendéglátás miatt. Telefon: 06/20/8860205, e-mail: nemeshegyi@freemail.hu.

♦ **Kirchentag 2011.** Június 1-5-ig a 33. Német Protestáns Egyházi Napok 2011 Drezdában kerül megrendezésre. Erre a kiemelkedő eseménysorozatra több mint 120 000 résztvevőt várnak, akik mintegy 3000 különféle rendezvény közül válogathatnak. A Kirchentag különlegessége, hogy egyben a közép-kelet-európai protestáns egyházak találkozójának is otthont ad, így minél több jelentkezőt várnak Európa ezen régiójából. Az MEE Ökumenikus és Külügyi Osztályán keresztül jelentkező magyar résztvevőknek privát szállást, három napon át meleg étkezést biztosítanak, és ezért mindössze 24 euró részvételi díjat számolnak fel. Fontos különbség a korábbi évekhez képest, hogy a helyek korlátlan számban állnak rendelkezésre! Az utazást mindenkinek magának kell szervezni és fizetni, de az MEE 500 000 Ft-os utazási költségkeretéből gyülekezeti csoportok számára pályázat útján támogatás nyerhető.

Amennyiben gyülekezeti csoportok vagy egyéni résztvevők szeretnének Drezdába utazni, kérjük, január 30-ig jelentkezzenek lehetőleg e-mailben a kulugy@lutheran.hu címen, vagy – amennyiben nincs internet-hozzáférésük – levélben, illetve faxon az MEE Ökumenikus és Külügyi Osztálya címén (1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 24.; fax: 06-1-266-5532-es budapesti szám) a név, cím, a telefonszám, az e-mail cím és a kiutazók számának megadásával.

Az Aliansz-imahét országos megnyitó istentisztelete – folytatás a címloldalról

Az országos megnyitó szolgálattevői: id. Kovács Géza, Tamás Balázs, dr. Kovács Géza és felesége, dr. Mészáros Kálmán, Szeverényi János és Pataky Albert

Ezután nagyon szemléletes beszámoló következett a III. világevangelizációs kongresszusról. *Dr. Mészáros Kálmán* baptista egyházelnök, az Aliansz egyik alelnöke kivetített képekkel illusztrálta mondanivalóját. Egészen a kezdetekig ment vissza, az Úr Jézus Krisztus által adott missziós parancshoz, az evangélium terjedésének kezdetéhez, majd *William Carey* külmisziói szolgálatáról szólt. Az 1974-ben *Billy Graham* kezdeményezésére létrejött lusanne-i, majd az 1989-es manilai világkonferencián át jutott el Fokvárosig.

Itt kapcsolódott a beszámolóhoz *Szeverényi János*, az evangélikus egyház missziói osztályának vezetője, az Aliansz másik alelnöke személyes bizonyosságtétellel. *Dr. Kovács Géza* arról szólt, miként lehet folytatni itt és most a missziómunkát. Az Aliansz három hangsúlya közül az első a személyes evangelizáció a munkahelyeken. A második hangsúly a helyi gyülekezetek megjelenése a társadalom életében, a gyakorlati istentisztelet. A harmadik hangsúly a nemzeti összefogással megvalósuló külmiszió az evangéliummal még el nem ért rokon népcsoportok felé.

Ezek után került sor *Pataky Albertnek*, az Evangéliumi Pünkösdi Közösség elnökének igehirdetésére, melyet János 17,11. és 18. verse alapján tartott. Szolgálatában arról szólt, hogy Jézus főpapi imája, halála előtti testamentuma, akarata kötelez bennünket. Szemléletes személyes bizonyosságtételében elmondta, hogy hívó nagymamájának érte mondott imádsága, végakarata mennyire meghatározó jelentőségűvé lett életére, hivatására nézve. Jézus Krisztus imádságának két kérését emelte ki és elemezte. Az első, hogy egyek legyünk, mint ő az

Atyával. A második, hogy elküldtünk, mint őt küldte az Atya. Mindkettőben Jézus a példa! Amit tett, a világ üdvéért tette!

Az igehirdetés felhangolt bennünket az imádságra. Az egyenkénti, hangos, buzgó imádságokban visszatükröződött az ige üzenete, valamint az elhangzott beszámolók és bizonyosságtételek biztatása. Az imaközösséget *Tamás Balázs* hatodéves református teológiai hallgató

imádsága, és az úri imádság közös elmondása zárta.

Az istentisztelet bensőségességét emelte az ócsai baptista gyülekezet énekkara, valamint az ócsai baptista ifjúság lelkes szolgálata.

Mindannyiunk öröme a gyülekezet valamikori lelkipásztor, *id. Kovács Géza* is jelen lehetett. Az istentiszteletet az ő imádsága és áldásmondása zárta.

Végül elénekeltük nemzetünk imádságát és az Európai Unió himnuszának dallamára írt evangéliumi szövegű éneket: „Vidd a jó hírt minden tájra, messze hallasd hangodat: Jézus Krisztus által Isten minden bűnöst elfogad”.

Nemeshegyi Zoltán

Mi az Aliansz?

– Több mint 150 éves szövetség, melyben Krisztus-hívó személyek, gyülekezetek és szervezetek fognak össze a misszióért.

– Nem helyettesíti a felekezeteket, nem verseng más keresztyén intézetekkel, missziókkal, ehelyett Jézus imádságának szellemében (János 17) Isten népének egységén fáradozik.

– Partneri kapcsolatok, szolgálati hálózatok létrejöttét segíti elő.

– Tagjai lehetnek egyének, és csatlakozhatnak gyülekezetek, missziós szervezetek is. Utóbbiak képviselői is automatikusan egyéni tagok, választók és választhatóak lesznek.

– A felekezetekkel, egyházakkal jó viszonyt, s ha kell, szerződéses együttműködést alakít ki.

(forrás: aliansz.hu)

„Kívánjatok békét Jeruzsálemnek!” Egy szentföldi zarándokút tapasztalatai (6. rész)

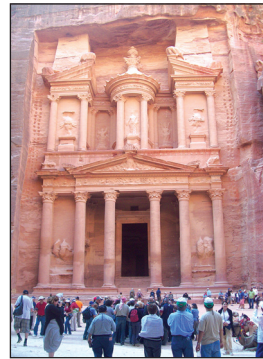
Maszada – Ugyancsak emlékeztet a Holt-tenger-parti Maszada erőd, amit még Nagy Heródes építtetett magának katonai bázisként a megközelíthetetlen hegymagaslaton. A zsidó háború idején mintegy ezer zélóta hazafi védte az erődöt Jeruzsálem Kr. u. 70-ben bekövetkező eleste után a rómaiak ostroma ellen még három évig. A hatalmas túlerővel szemben mind az ezren inkább az önkéntes halált választották, mintsem hogy az ellenség kezétől való biztos pusztulást bevárják. Így vált Maszada a modern Izrael számára az önfeláldozó hazafias hősiesség példaképévé. Ezért került be az izraeli újonc katonák esküjének szövegébe ez a mondat: „*Soha többet nem eshet el Maszada*”.

Eilat – Utunkat tovább folytatva jutottunk el Izrael legdélebbin fekvő, Vörös-tenger partján található városába, Eilatba. Valamikor a bibliai időkben Salamon király építtetett itt hajókat, hogy távoli országok kincseit szállíttassa országába saját uralma megerősítésére. A hagyomány szerint Séba királynője is itt szállt partra, hogy Jeruzsálembe utazva elcsodálkozzon Salamon bölcsességén és zseniális országépítő tevékenységén. Az Izrael és Egyiptom határán található várostól légvonalban nincs messze a Sínai-félsziget legmagasabb pontja, a Hóreb hegye. A Szentírás tanúsága szerint itt kapta kézhez Mózes, az Egyiptomból kiszabadult és a végtelen sivatagba bolyongó zsidó nép Istentől választott vezetője a tíz parancsolat örök érvényű ígét.

Petra – A Mózes vezetésével Egyiptomból menekülő izraeliták a Vörös-tenger partvidékéről észak felé vándoroltak. A hazát kereső nép útvonalát követve egy napra mi is átutaztunk a szomszédos Jordániába. A „*Királyok útja*” nevű több évezredes hadiösvény nyomvonalán haladva juthatunk el a méltán híressé vált Petra nevű, sziklafalakba vésett szellemvárosba. Ez a különleges földhasadákszerű, valamikori edomita nabateusok által épített – majd jóval később, a rómaiak által továbbfejlesztett (és napjainkban az „*Indiana Jones*” című kalandfilm által is népszerűsített) – nagyhatalmi központ közelében vonulhatott észak felé Mózes is annak idején

népével az „*ígéret földje*” felé. Ezért nevezik ma is ezt a „*Grand Canyon*”-szerű földhasadákon átvezető földszorosot „*Mózes völgyének*”, mert itt fakasztott vizet a hagyomány szerint a sziklából. Az út mentén található Áron feltételezhető sírja és a közeli Nébó hegye is, ahol Mózes még utoljára megtekintette a „*tejjel és mézzel folyó*” ígéret földjét, miután Isten nyomtalanul magához emelte hűségét szolgálóját.

A hatalmas sziklahasadéktól észak felé haladva juthatunk el addig a határpontig, ahol Józsué vezetésével a bibliai időkben megkezdődhetett a honfoglalás. Inentől fogva indulhatott el a Jordán folyón átlépve Izrael fia történetének egy még különlegesebb fejezete.

Sziklafalba vájt szellemváros a jordániai Petrában

Mintegy ezerháromszáz esztendeig élhetett itt a választott nép az ígéret földjén, sok viszontagság és próba között, amiről Bibliánk ó- és újszövetségi szent iratai is részletesen beszámolnak. Aztán jött a Kr. u. 70-es esztendő, Izrael államának tragikus megszűnése, a zsidók közel kétezer éves szétszórása. 1948-ban azonban ismét létrejött Izrael modern állama. A lepusztult, kiszáradt és földig rombolt ország, a Történelem urának kegyelmi beavatkozása nyomán, most ismét virágzik és biztos léptekkel halad a bibliai próféciák újabb beteljesedése felé...

Dr. Mészáros Kálmán
lelképásztor/egyházelnök

Mózes völgye Jordániában, ahol víz fakadt a sziklából

Pihenjünk üdülőinkben!

♦ A balatonföldvári baptista Bethesda Üdülő várja a testi, lelki pihenésre vágyókat. Telefonszáma: 06-20-775-99-33, e-mail címek: lajos.lovasz@online.de, illetve: lajos.lovasz@gmx.de.

♦ A hajdúszoboszlói Betánia Üdülő (Hajdúszoboszló, Puskin u. 10.) négy apartmanban (6 szobában), 17 ágygal várja a pihenni, kikapcsolódni vágyókat. Jelentkezés Komárominé Márta gondnoknál (20/886-3525 vagy komaromitibor@freemail.hu vagy www.betania.baptist.hu)

A romamisszió kérése

A gyermekek közötti szolgálatokhoz a romamisszió gyermekmunkásainak gyűjtjük az alábbi tárgyakat:

– tavalyi naptárakat (ígés és nem ígés, de szép falinaptárak, ígés kártyanaptárak)

– használt ígés bibliajelzőket

– szép képeket ábrázoló használt képeslapokat (karácsonyi, húsvéti, névnapi, születésnap, tájképeket, templomokat ábrázoló lapok)

– gyermektanítói anyagokat (pl. VISZ-kiadványok, munkafüzetek, *Komesz Máttyás* bibliaolvasó-könyvei)

– régi *Örömhír* gyermekújságokat

– jó állapotban lévő üres gyűjtődobozokat.

Az adományok eljuttathatók személyesen *Csuhai József* részére az Országos Központi Irodába (Budapest VI., Benczúr u. 31.), illetve postai úton az alábbi címre: *Pálkás Ibolya*, 2111 Szada, Székely B. u. 37. Információ: *Pálkás Ibolya* baptifon: 06-20/886-4851. Köszönjük a közreműködést!

Papp Szilvia misszionárius levele

Augusztusban jól megérkeztem Beirába. A gyülekezetben a testvérek és a gyerekek nagyon nagy örömmel fogadtak. Két hétig kellett várnom, mire átköltözhettem a fővárosba, Maputóba. Örömmel hallottam, hogy itt a baptista misszionáriusok és néhány pásztor rendszeresen összejár ígetanulmányozás és imádkozás céljából. Az alkalmakon arra is lehetőség nyílik, hogy megosszuk egymással nehézségeinket, problémáinkat. Magam is szívesen veszek részt a bibliatanulmányozásokon. Jó dolog közösségben lenni egymással és együtt szolgálni az Úrnak.

Az Európai Baptista Misszió két önkéntes baptista lányt küldött a közelmúltban Németországból, akikkel együtt szolgálunk a gyülekezetekben.

Zongora, gitár, angol nyelvtanfolyam közül választhatnak idén a tanulni vágyó gyerekek és fiatalok. A tanfolyamokra sokan jelentkeztek, és még mindig jönnek az érdeklődők. A mozambiki fiatalok nagyon szeretik a zenét. Örülök, amikor látom, hogy nemcsak a hangszeres órákon vesznek részt, hanem gyakorlásra is szánnak időt. Nagyon kevesen engedhetik meg maguknak, hogy saját gitárt vagy szintetizátort vásároljanak. Sokszor még a gyülekezetnek sincs ilyen lehetősége.

(folytatás a következő oldalon)

Angliai testvéreink partnerlátogatása – folytatás a címloldalról

Meg voltam győződve arról, hogy Isten Észak-Angliába küld, de valójában más terve volt velem, így végül Croidh-la külvárosában szolgáltam kilenc évig. Az Egyesült Királyság történelmének egy igen érdekes időszakában kezdtem meg a szolgálatot.

Ekkortájt lépett hatalomba a szocialista vezetés. Tony Blair miniszterelnökségének elején igen erőteljesen kommunikálták az úgynevezett „harmadik út” politikáját. Látásuk szerint a szociális ellátás nagy részét önkéntes szervezeteknek kellett átvenniük. Croidh-la városa egyike volt azon területeknek, ahol különösen érvényesítették ezt a megközelítést. Ekkoriban egy szociálisan elmaradott térségben szolgáltam. Nehéz feladatomból volt, mert egy belterjes evangéliumi közösségben növe fel fenntartásaim voltak az úgynevezett szociális evangéliummal kapcsolatban. Kezdtam azonban rádöbbenni, hogy az evangélium szavainak csak a cselekedetekkel együtt van értelme. Végül én magam kezdeményeztem jelentős programokat a térségben. Kilenc év múltán értettem meg, hogy Isten mégiscsak Észak-Angliába küld, csak előbb szükség volt erre az időre, hogy új dolgokat taníthasson nekem.

Az angliai baptizmus életének egy új korszakában én voltam az első kinevezett területi vezető lelkész, akinek a feladata átalakult a régi modell szerinti lelkészeket gondozó lelkészségből az újszerű misszióstratégává. Immáron kilenc éve szolgálom így, segítve a gyülekezeteket a közösségbe való betagozásban és Krisztus prédikálásában. Angliában 13 baptista régiót számlálunk, egyenként nagyjából a Magyarországi Baptista Egyház méretében.

– *Emilian Cirtina* román nemzetiségű lelképásztor vagyok, az egyetlen ilyen Angliában. Húsz évvel ezelőtt érkeztem ebbe az országba teológiai tanulmányok céljával. A mondás szerint: ha Isten elhív, akkor kirendeli a szükségeseket. Így még a végzésem előtt kaptam tőle egy gyönyörű feleséget, két gyermeket és egy 25 éves lakáshitelt. Már két és fél éve az említett észak-nyugati baptista régióban szolgálom lelképásztorként. Ez a harmadik gyülekezetem – Lanchester. Az első Közép-Angliában volt, a második pedig Anglia úgynevezett szívében. Három teológiai intézményben tanultam. Szívem vágya Isten tervét kibontakozni látni a misszióban, ami nem mint szervezet működik, hanem mint Isten kegyelmének csatornája. Látá-

som szerint a gyülekezet egy nem szervezetvezérelt, hanem Lélek vezette közösség Isten képviseletében.

– *Mit tudtok mondani a baptista szövetségeinket összekötő partneri kapcsolatáról?*

Phil: Ez a partneri kapcsolat már működött, amikor megbízatásomat elvállaltam. A kezdeti időszakban – őszintén megvallva – annyi új dolgot kellett megértenem, hogy ez a partneri kapcsolat a későbbi teendők listájára szorult. Azt viszont mindenképpen érzékeltem, hogy ahol csak volt közvetlen kapcsolat egy angol és egy magyar gyülekezet között, ott elismerően vélekedtek erről a testvérek. Nekem, célközpontrú stratégiai embernek nehéz volt mit kezdenem ezzel a kérdéssel. Úgy vélem, hogy ennek a partneri rendszernek az alapvető célja a kapcsolatépítés volt. Alkalmunk volt bátorítani a magyarokat arra, hogy biztonságban érezzék magukat a nyugati világban. Ugyanakkor kihívásként éltük meg a magyar testvérek mély elkötelezettségét és odaadását. Úgy gondolom, hogy nagyon gyümölcsözőnek bizonyult ez az inkább kapcsolati, mint stratégiai viszonyunk. Az elmúlt kilenc év során három nagyobb magyar delegáció járt nálunk, mind sok áldást hozva magával. Csak egy példa az udvariasságnak pusztá látszatát cáfolandó. Egy magyar látogató csoport betért egyszer egy általunk vezetett napközis otthonba egy igen szegény régióban. Éppen akkor jött be egy szegény asszony, kisbabájának babakocsiért könyörögve. Mire a magyarok imádságba kezdtek, miközben én azon tűnődtem, hogy nem is ismerjük a hölgyet, nem is a gyülekezetünkhöz tartozik. És alig tíz perc múlva valaki bejött az utcáról, és egy babakocsi ajánlott fel rászorulóknak. Ez a történet is tanúsítja, hogy mindezt nem csupán kitálalom. Nehéz szavakba önteni, csak érzem, hogy amikor csak jöttök hozzánk Magyarországról, áldást hoztok magatokkal. Mély benyomást tesz ránk a fiataljaitok odaadása, elkötelezettsége és tanítványi magatartása. Az angol keresztyén fiatalok nagyon aktívak, sok jó dolgot akarnak csinálni, de talán sokszor a tanítványság és a megfelelő keresztyén életstílus árán. A partneri kapcsolatunk egyik határozottan pozitív hozadéka, hogy a magyar fiatalok nagyon eltökéltek abban, hogy mindenekelőtt nekünk keresztyén módon kell élnünk, mint Krisztus tanítványai, és csak ezután teszünk nagy dolgokat Istenért. Úgy

látom, hogy a mi fiataljaink kicsit fordítva gondolják ezt: sokat tesznek Istenért, és mellesleg próbálnak krisztusi életet élni. Remélem, hogy a tieiteknek nagyobb hatása lesz a mieinkre, mint fordítva.

- *Mit tapasztaltok itt Magyarországon? Hogy jellemeznék a magyarországi helyzetet jelenleg?*

Phil: Anglia egy nyugalmi állapotban levő ország mintegy száz éve. Egészen más a mögöttünk álló út, mint a tiétek. Mi nem tapasztaltunk nagy politikai változásokat, mint ti. Ez a helyzetünk egy kicsit magabiztossá és kényelmessé tett minket – a gyülekezetben is. Az elmúlt napokban a különböző találkozói során megbizonyosodtam afelől, hogy fel sem tudjuk fogni a ti történelmi hányattatásaitokat. Mi sokkal jobban rágaszkodunk az épületeinkhez, a szervezeteinkhez, hagyományainkhoz, hiszen régebb óta hozzájuk nőttünk, míg ti sok-sok változást szenvedtetek el az elmúlt száz év során.

Emilian: Az én nézőpontomból nehezebb megítélni a helyzetet, mivel én mindkét rendszerben éltem már. Egyikben felnőttem, a másikban szolgálom. Kiváltságom, hogy minkét kultúra felől szemlélhetem ezt a partneri kapcsolatot, látva mindegyik előnyeit és hátrányait. Mindenképpen van mit tanulnunk egymástól. Románia kemény alapot biztosított számomra az életkilátások tekintetében, míg a nyugati keresztényiség szabadságot adott Isten nyugodtabb körülmények között való megértésére. Romániában olyan embereket láttam, akik hitükért börtönt vagy akár halált is vállaltak. Angliában megismertem a szabadságot az evangélium hirdetésére, bemelegítésre, tanítványozásra. Próbálok tehát mindkét kultúrában a jó példákra koncentrálni.

Phil: Úgy érzékelem, hogy Magyarország stratégiai gondolkodású, túlszabályozott ország. Valaki úgy fogalmazott, hogy a tiétek egy kis ország, amit saját maga határol. Megfogott, ahogyan a magyar baptisták tisztelik az identitásukat és történelmüket, és nem rohannak hanyatt-homlok a Nyugat után. Ugyanakkor nem vakok belátni, hogy egy globális nagy faluban élünk ma már. Tegnap a médiabizottsággal találkoztunk. Lenyűgözött, hogy mit meg tudnak valósítani viszonylag kevés rendelkezésre álló eszközzel. Ma pedig a szeretetszolgálattal beszélgettünk, akiknek filozófiája, hogy a keveset Isten kezében sokszorozódní szeret-

nék látni. Ennek mi magunk is tanúsíthatjuk a megvalósulásait.

Emilian: Csak megerősíteni tudom, hogy az a bátorság, amivel nehézségekhez viszonyultok, sokat jelent számomra. A másik megkapó dolog pedig, ahogy szelíd, erőszakmentes módon, és kapcsolati úton tudjátok tálni az evangéliumot az embereknek.

- *Hallottam egy csodás megmenekülésséről, Emilian. Elmesélnéd nekiünk?*

- Romániában nagy földrengés volt 1974-ben március 4-én. Egy húsz házból álló kis településen éltünk akkor. A földrengés mintegy másfél perce alatt szinte minden ház megsemmisült – annak egy része is, ahol én tartózkodtam az édesanyámmal és a nagymamámmal. Emlékszem, amint kiszaladok az összedőlt házból, és a szomszédba megyek, ahol a barátom lakott. A romok alól a nevemet kiáltozza, majd a kezem szorítva meghal. Ez egy olyan pillanat volt, ami sokat formált rajtam a szolgálat szempontjából. Akkortájt a nagymamám épp kimaradt a gyülekezetből, mert túl törvényeskedőnek tartotta. A földrengés utáni napon újból elkezdett gyülekezetbe járni, feltéve Istennek a kérdést: miért pont mi menekültünk meg, mások pedig miért nem? Ez számomra is kérdés volt a tanítványválas útján. Ráébredtem, hogy Istennek terve van az életemmel.

Phil: Pál barátainak és az evangélium hirdetésében partnereinek tekint a filippi gyülekezetet. Úgy érzem, hogy az elmúlt tíz év során barátokká lettünk. A jövőben talán azon kellene dolgoznunk, hogy miként lehetünk partnerek az evangélium hirdetésében. Vannak dolgok, amik működnek nálunk, de itt nem – és fordítva. A kulcs az, hogy megtaláljuk, mi az, amit együtt tudunk csinálni, hiszen Isten többre hívott minket, mint egymás vendégszeretetét élvezni csupán.

- *Van ennek a partneri kapcsolatnak összekötő személye?*

Phil: Ennek tervezője és létrehozója kétségtelenül *Csaplár József* testvér volt éveken át. Úgy gondolom, hogy éppen ehhez hasonló kapcsolatépítés a feladatunk, hiszen a partneri kapcsolat mindenhol virágzik, ahol csak van ilyen direkt kapcsolat gyülekezetek között. Még említésre méltó a Keswick-kapcsolat a Balaton-NET-en keresztül, ami gyakorlatilag ennek a partneri kapcsolatnak a gyümölcse. A teológiai intézmény pedig egy újabb csatorna, amelyen keresztül kiteljesedhet a kapcsolatrendszerünk.

Sinka Csaba és Várady Endre

(folytatás az előző oldalról)

Dél-Mozambikban más törzsi nyelveken beszélnek, mint Beirában, ahol korábban szolgáltam. Ezért az itteni provinciákat is végig kell látogatnom, hogy zenei felvételeket készíthessek az énekeskönyv összeállításához.

A gyülekezetünkben a fiatalok érdekes módon evangelizálnak. Az imaház kerületében havonta utcát takarítanak, közben beszélgetnek a járókelőkkel. Elmondják, hogy a környezet tisztán tartása mennyire fontos. Azonban még ettől is fontosabb, hogy Valaki, Jézus elvégezze a szívünkben a nagytakarítást.

A gyermekmisszió itt nagyon különböző a beiraitól. A gyerekek között még most építem ki a kapcsolatokat. Isten tudta, hogy mennyire hiányoznak nekem a beirai gyerekek, ezért küldött hozzám egy 12 éves árva fiút, akit *Ruinak* hívnak. Rendszeresen jár imaházba, pedig ez kétórás gyaloglást jelent számomra, ráadásul nagy hőségben. Már 5. osztályba jár, de még mindig nem tud írni-olvasni. Amióta megismertem, rendszeresen tanítom, támogatom őt. Én is tanulok tőle, nemcsak ő tőlem. A jószívűsége nagy hatással van rám.

A múltkor az utcán odaajándékozta a tőlem kapott banánt egy éhes fiúnak, aki a kukában keresett ételmet. Nagyon megdöbbenett az esett, mert tudtam, hogy mennyire sokat szenved otthon ő is, mert naponta csak egyszer kap enniat.

Itt, a fővárosban még jobban kiéleződik a szegények és a gazdagok közötti nagy ellentét.

Az a szívem vágya, hogy minden tettünk és szavunk Istent dicsőítse, és hogy fény lehessünk itt ebben az új környezetben, Maputo belvárosában.

Ezzel az igeverssel szeretnék elköszönni a Testvérektől: Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiék elmúltak, imé újjá lett minden. Mindez pedig Istentől van, aki minket magával megbékéltetett a Jézus Krisztus által, és aki nekünk adta a békéltetés szolgálatát. (1Kor 5,17-18)

Testvéri szeretettel:
Papp Szilvia

„Közöttünk lakott” János 1,14

Úrlények, ufók... ismerős szavak. Bekapcsolod a televíziót, és valóságként láthatod, hogy az egyik égitestről a másikra – Földünkre is – játszi könnyedséggel jutnak el különféle csodalények. Legtöbbször az ámulattal vegyes félelmet is keltenek, mert szinte mindentudó veszedelmes fegyvereikkel és eszközeikkel többnyire ellenségesen lépnek fel velünk, emberekkel szemben. Gyakran ránk támadnak és elpusztítják értékeinket. Jobban szeretnénk, ha inkább barátságosak lennének irántunk. Ám mire mennénk ezzel az óhajjal? Hiszen ezek a valóságosnak tűnő, ijesztő földönkívüliek a mesék világába tartoznak. Tudomásul kell vennünk, hogy soha nem jártak, nem laktak közöttünk, ezért sem rosszat, sem jót nem tettek velünk, s nem fognak tenni a jövőben sem.

Nem különös viszont, hogy a képzelet szülte úrlényekhez mérve törekenynek tűnő ember képesnek bizonyult arra, hogy az egyik égitestről a másikra, a Földről a Holdra jusson. 1969. július 20-án történt meg először a hihetetlen, amikor *Neil Armstrong* és *Edwin Aldrin* az Apolló 11 űrkompjából a Holdra lépett. Az esemény hírére hallva a hívők áhítattal emlegették a nyolcadik zsoltárt: „*Micsoda a halandó... Úrrá tetted kezéd alkotásain*” (5, 7. v.). Az egész világ fellelkesült. Sokan úgy vélték, hogy az aranykor küszöbére érkezünk. Az ünneplés elülte után azonban a világ csakhamar visszazökkent a régi kerékvágásba. Bármilyen rendkívüli teljesítményként tartjuk is számon a Holdra lépést, nem volt képes arra, hogy megszüntesse az emberiség ősi bajait, mint például a bánatot, az önzést, a bűntudatot, a halálfélelmet. Nem hozott megváltást...

Ám kétezer évvel ezelőtt Betlehemben megszületett valaki, akinek a neve Jézus. (Róla az épp-hogy csak elmúlt adventi-karácsonyi időszakban különösen sok szó esett...) Ő a menny „földönkívüli” világából érkezett hozzánk, mindenféle védőöltözet, lézer-

(folytatás a következő oldalon)

Ökumenikus imahét – 2011. január 16–23.

Ünnepi istentisztelet

Az ökumenikus imahét ünnepélyes megnyitására 2011. január 16-án 18 órakor kerül sor a Fasori Református Templomban. Ez az istentisztelet egyben a Soros EU magyar elnökség egyházi megnyitó ünnepsége is.

A jeruzsálemi keresztyének üzenete

Ebben az évben a világ minden egyházába Jeruzsálemből, az anya-egyházból érkezik a felhívás. A Jeruzsálemben élő gyülekezetek arra hívnak minden keresztyént, hogy újra fedezzék fel azokat az értékeket, amelyek közösséggé formálták az első keresztyéneket Jeruzsálemben, ahol kitartóan részt vettek az apostolok tanításában, a testvéri közösségben, a kenyér megtörésében és az imádságban. Ez előtt a kihívás előtt állunk. Jeruzsálem keresztyénei arra hívják testvéreiket, hogy ezt az imahetet olyan alkalommá formálják, amely során a korai egyház tapasztalatán újul meg az igazi egyetemeség melletti elkötelezettségünk.

A nyolc nap igéi és témakörei

A nyolc nap témáin keresztül egy hitbeli utazáson vehetünk részt. A felső teremben átélte első élményektől kezdve a korai keresztyén közösség megtapasztalja a Szentlélek kiáradását, ami képessé teszi őket a hitben és egységben, az imádságban és a cselekedetekben való növekedésre, hogy valóban a feltámadás közösségévé válhassanak.

Krisztussal egyesülve legyőznek mindent, ami elválaszt. A jeruzsálemi egyház így maga is a remény jelvévé válhat, a mennyei Jeruzsálem előízévé, amely nemcsak egyházaink, hanem minden nép kiengesztelődésére hivatott. Ezt a hitbeli utazást a Szentlélek irányítja, aki az első keresztyéneket eljuttatja az igazság Jézusban való ismeretére. A Lélek sokak ámulatára jelekkel és csodákkal tölti meg az ősegyházat. Amint Jeruzsálem keresztyénei ezen az úton járnak, áhítattal gyűlnek össze, hogy Isten ígését hallgassák az apostolok tanításában, és hitüket testvéri közösségben ünnepeljék. A feltámadás erejével és reményével eltelve a közösség a bűn és a halál feletti győzelmet is megünnepli. Ez adhat bátorságot és új látást ahhoz, hogy maga is a megbékélés eszköze lehessen. Ezzel ösztönöznek és hívnak min-

den embert arra, hogy legyőzzék a megosztottságot és az elnyomó igazságtalanságot.

16. vasárnap

A jeruzsálemi gyülekezet

Kiöntöm lelkeket minden testre (Jóel 2,21–22; 3,1–2), Az Isten ő közepette van (Zsolt 46), Mikor a pünkösöd napja eljött (ApCsel 2,1–12), Az igazságnak ama Lelke (Jn 14,15–21).

Az első nap a jeruzsálemi anya-egyház háttérét mutatja be. Világossá teszi a máig tartó folyamatosságot. Emlékeztet az ősegyház bátorságára, az igazságról való merész tanúságtételére. Ma is ugyanígy kell tennünk az igazságért Jeruzsálemben és a világ többi részén.

17. hétfő

Egy test – sok tag

...jertek e vizekre!... (Ézs 55,1–4), Közel van szabadítása az öt félőkön (Zsolt 85,8–13), Egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg (1Kor 12,12–27), Én vagyok a szólótó... (Jn 15,1–13)

A második nap emlékeztet arra, hogy a pünkösdkor létrejött közösség sokféle emberből állt, csakúgy, ahogy a mai Jeruzsálemben is mindenféle keresztyén hagyomány képviselteti magát. Ma az a feladatunk, hogy egy nagyobb látható egységet hozzunk létre a különbségeink és hagyományaink tiszteletben tartásával.

18. kedd

Az apostolok tudományához való ragaszkodás egyesít minket

Figyeljetek reám, én népem! (Ézs 51,4–8), Az én lábam szövétneke a te igéd (Zsolt 119,105–112), Kész vagyok nektek is, akik Rómában vagytok, az evangéliumot hirdetni (Róm 1,15–17), Megjelentettem a te nevedet az embereknek (Jn 17,6–19).

A harmadik nap az egység első lényeges elemére, az apostolok tanításában megszólaló Isten ígérére tekint. A jeruzsálemi egyház emlékeztet arra, hogy bármilyen is megosztottságunk, ezek a tanítások arra biztatnak, hogy szeretettel forduljunk egymás felé, és hűségesek legyünk az egy testhez, ami az egyház.

19. szerda

A javak megosztása mint az egység kinyilvánítása

Az éhezőnek szegd meg kenyeredet (Ézs 58,6–10), Bizzál az Úrban, és cselekedjél jót! (Zsolt 37,1–11), Minde-

nük közös volt (ApCsel 4,32-37), Keresztesek először Isten országát... (Mt 6,25-34)

A negyedik nap az egység második kifejeződését, a javakban való közös osztozást hangsúlyozza. Ahogy az első keresztyéneknek mindenük közös volt, a jeruzsálemi keresztyének arra hívnak minden keresztyén testvért, hogy örömmel és nagylelkűen osszák meg javaikat és terheiket egymással, hogy senki ne szenvedjen hiányt semmiben.

20. csütörtök

Reménységgel megszegni a kenyeret

Ez az a kenyér, melyet az Úr adott nektek eledelül (2Móz 16,13b-21a), Neked áldozom hálaadásnak áldozatával (Zsolt 116,12-14.16-18), Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre (1Kor 11,17-18.23-26), Ez az a kenyér, amely a mennyből szállott alá (Jn 6,53-58).

Az ötödik nap az egység harmadik eleméről beszél, a kenyér megtöréséről, ami reménységben egyesít minket. Egységünk túlmutat a liturgikus úrvacsorai közösségen. Etikai üzenete is van, mégpedig az életmódunkra és az emberek egymáshoz való viszonyulására nézve. A jeruzsálemi egyház arra ösztönzi a keresztyéneket, hogy ma is legyenek egyek a kenyér megtörésében, mert a megszentelt egyház nem tud hitelesen szólni az igazságosság és béke kérdéséről.

21. péntek

Tettekre ösztönözve az imádságon keresztül

Az Úré a szabadítás! (Jón 2,1-9), Dicsérnek téged a népek, ó Isten (Zsolt 67,1-7), Tartassanak könyörgeések... királyokért és minden méltóságban lévőkért (1Tim 2,1-8), Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod (Mt 6,5-15).

A hatodik nap az egység negyedik ismérvét mutatja be, amely szerint Jeruzsálem egyházával együtt az imádsággal töltött időből nyerhetünk erőt. Az Úrtól tanult imádság kimondottan arra hív mindannyiunkat itt Jeruzsálemben és szerte a világon – gyengéket és hatalmasokat –, hogy együtt dolgozzunk az igazságosságért, a békéért és az egységért, hogy minél előbb eljőjön Isten országa.

22. szombat

A feltámadás hitében élni

A szabadulást hívod kőfalaidnak, és kapuidnak a dicsőséget

(Ézs 60,1-3.18-22), Nem halok meg, hanem élek... (Zsolt 118,1.5-17), Eltemettettünk azért vele együtt a keresztség által a halálba... hogy mi is új életben járjunk (Róm 6,3-11), Ne féljétek! (Mt 28,1-10)

A hetedik nap az egység lényegére mutat, amint a jeruzsálemi egyház örömmel hirdeti a feltámadást, miközben még a keresztség fájdalmát hordozza. Jézus feltámadása a mai jeruzsálemi keresztyének számára is reményt és erőt ad, amely képessé teszi őket, hogy tanúsításukban kitartóak legyenek, és a szabadságért és a békéért dolgozzanak a Béke Városában.

23. vasárnap

Isten a békéltetés szolgálatára hívott el

Ézsau elébe futott, megölelte őt... és sírtak (1Móz 33,1-4), Mondjátok a népek között: az Úr uralkodik! (Zsolt 96,1-13), Mindez pedig Istentől van, aki minket magával megbékéltetett Jézus Krisztus által, és aki nekünk adta a békéltetés szolgálatát (2Kor 5,17-21), Hagyd ott az oltár előtt a te ajándékodat, és menj el, előbb békélj meg a te atyádfiával (Mt 5,21-26).

A nyolcadik nap zárja a hitbéli utazást, amikor a jeruzsálemi keresztyének a békéltetés tágabb szolgálatára hívnak. Még ha a keresztyének maguk között el is érik az egységet, munkájuk nem ér véget, mert mindenkiel ki kell békülniük. Jeruzsálem összefüggésében ez Izraelt és Palesztinát jelenti. Más közösségekben a keresztyének az a dolguk, hogy saját környezetükben keressék az igazságosságot és a megbékélést. Témaköreink nemcsak az első keresztyének történetére emlékeztetnek, hanem a mai Jeruzsálem keresztyéneinek tapasztalatát is hordozzák. Mindannyiunkat az elé a kérdés elé állítanak, hogy vajon mi hogyan élhetjük meg ezeket a tapasztalatokat a saját, helyi keresztyén közösségeinkben.

A nyolc nap során Jeruzsálem keresztyénei hívnak, hogy hirdessük és tanúsítsuk, hogy az egység – az apostolok tanításához és a testvéri közösséghez való teljes hűségben, a kenyér megtörésében és az imádságokban – képessé tesz bennünket arra, hogy együttesen legyőzzük a gonoszt, nemcsak Jeruzsálemben, de az egész világban.

(folytatás az előző oldalról)

fegyver nélkül; rendkívül törekevényen, mások oltalmára szoruló csecsemő képében. Ahogy növekedett, mind többen ismerték fel, hogy bár hozzánk hasonló testű és sorsú Ember Fia ő, de valami emberfeletti többlet, az Isten teljessége rejtezik benne.

Harminchárom évig közöttünk lakott. Szavára meglágyultak a kőszívek, meggyógyult sok beteg, a halál is meghátrált előtte; a töredelmes bűnbánókat megszabadította vétkeik terheitől. Aztán iszonyatos dolog történt vele. Földi küldetésének – csak visszamenőleg felismert – legfőbb rendeltetését betöltve, mindannyiunk bűnéért engesztelést szerző áldozatként engedte, hogy bűnös kezek keresztre feszítsék őt. Amikor ez bekövetkezett, még legelszántabb hívei – tanítványai – is úgy vélték, hogy mindennek vége. Ám az Úr Jézust harmadnapon föltámasztotta, majd negyven nap múltán tanítványai szemé láttára visszaemelte elrejtett világába a mennyei Atya, aki közenk küldte őt.

Azóta hirdettetik, azóta tudhatjuk, hogy ki is az a Jézus, aki kétezer éve közöttünk lakott... Lakott? De hiszen most is érzékelhetjük jelenlétét! Mielőtt visszatért volna „égi bázisára”, kijelentette, hogy világunk történelmének végéig mindennapos élő közösségben marad velünk. Tengeri hívő tapasztalja is ezt az első pünkösdi napja óta Megváltónkkal folyamatosan kapcsolatot teremtő és fenntartó Szentlélek által. Azt is tudtul adta, hogy mindenki számára észlelhető módon visszatér majd hozzánk, ám akkor nem látogatóként, hanem azért, hogy összegyűjtse és országába vigye követőit, tanítványait.

Egykor ő volt az, aki „közöttünk lakott”, akkor pedig bekövetkezik végre az, amit itt lakozása idején az őt befogadóknak oly világosan megígért: „magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is” (Jn 14,3). Mily ragyogó távlat! Halandóságunkat levetve, halhatatlanságába öltözve, minden e világi embernyomorító-szomorító dologtól megszabadulva, *vele lakozhatunk.*

Vele. Örökké.

Győri Kornél

Imaháznyitás a Hajdú-Bihar megyei Kokadon

Már 11 éve, hogy bezárták a Kokadi Baptista Imaház ajtaját. Akkor költözött el Debrecenbe az utolsó család. Kovács Lajos, a bagamér-vámospércsi körzet lelkipásztora és Szilágyi Endre munkatársa nagy hittel és lelkesedéssel hónapok óta szervezték annak az álomnak a megvalósulását, hogy a beporosodott padok, az elgazosodott kert új életre keljen, és az ajtó újra kinyíljon Isten dicsőségére.

Összefogott a körzet testvérisége, valamint az onnan elszármazott családok, hogy megjavítsák a kerítést, a járdát, megnyessék a fákat, és lekaszálják a derékig érő dudvát.

A szomszéd áramot adott, hogy újra kigyúljanak a fények, és működjön az elektromos orgona, erősítő. A faluban plakátok hirdették, hogy 2010. november 21-én hálaadó istentisztelet lesz, újra megnyílik a baptista imaház.

Amikor beléptem gyermekkorom lelki otthonába, meghatódottság volt a szívemben, amit sem nagy templomokban, sem katedrálisokban nem élhetek át ilyen fenségesen. Imára Kiss István debreceni presbiter buzdított, Kovács Lajos helyi lelkipásztor pedig ígét hirdetett az Ézs 12. része alapján. Színfolt volt a hajdúhadházi cigány gyülekezet zenei szolgálata.

Egy katolikus tanárnő bocsánatot kért mindnyájuk nevében, akik az elmúlt rendszerben méltatlanul és igazságtalanul bántak a „hívó” diákokkal. A falu népe zsúfolásig megtöltötte a kicsiny imaházat. A helyi református lelkesítő és a gondnok, valamint a falu polgármestere is meleg szavakkal üdvözölte az egybegyűlteket. Az elszármazott kokadiak bizonyágtétele mind arról tanúskodott, hogy ez a kis gyülekezet hitbeli elindulásuk megalapozója volt, és az áldott emlékü elődök életpéldája útravalóként adatott lelki tarisznyájukba.

Imádkozzunk azért, hogy az újraplántálás munkájában a testvériség ne fáradjon el, és a gyümölcsök áldások lehessenek Kokad falu közösségének!

Kovács Ferencné Csukás Erzsébet
Kokadról elszármazott (Aszód)

Lelkipásztor-beiktatás Vámospércsen

Ünnepi istentiszteletre gyűlt össze a bagamér-vámospércsi (immár összevont) körzet testvérisége 2010. május 22-én a vámospércsi imaházban. Ekkor történt a körzet új lelkipásztorának, Kovács Lajos Zsigmondnak a beiktatása, aki az elmúlt csaknem két évben mint ügyintéző lelkipásztor szolgált ebben a körzetben. A közösen végzett munka, szolgálatok, illetve a meghívandó lelkipásztor keresésének során a testvérek arra érezték indíttatást, hogy ügyintéző pásztorukat bízzák meg hosszú távon is arra, hogy ezt a szolgálatot továbbvigye.

A beiktató istentiszteletet Kiss István presbiter, a körzet ügyintézője vezette le. Jelen voltak még: Papp Dániel, a Tiszántúli Egyházkerület elnöke, dr. Szűcs Zoltán, a Tiszántúli Egyházkerület alelnöke, Dobos Péter, a debreceni gyülekezet presbiter, a körzet korábbi lelkipásztorai: Sinka Csaba, Komáromi Tibor, Varga Boldizsár, továbbá Kovács Géza nyugalmazott lelkipásztor, valamint a körzetben szolgáló más egyházak lelkészei, képviselői, illetve több helyi köztisztviselő vezetője. A felsoroltak biztatással, köszönettel is szolgáltak az istentiszteleten.

Ígét Papp János lelkipásztor hirdetett a Jn 21,15-18 alapján. A következőket emelte ki: „...szeretsz-e engem?” „Legeltesd az én bárányaimat!” „Őrizd az én juhaimat!” Ez a mindenkori lelkipásztornak szóló ige. A szeretet és a pásztorlás összetartozó fogalmak. Ha szereted Őt, akkor őrizd és pásztorold az ő népet. A beiktatás pillanatában Is-

ten áldását kérte az új lelkipásztorra és feleségére. Id. Kovács Géza a 2Tim 2,1-5 alapján bátorította az újonnan beiktatott lelkipásztort, kihangsúlyozva, hogy e hivatás elvégzéséhez elengedhetetlen a hűség, kitartás, alázat.

Sok egyéb köszöntés, áldáskívánás is elhangzott a körzet gyülekezetei részéről, illetve kö-

zeli barátoktól, testvérektől, családtagoktól, korábbi munkatársaktól.

Bizonyágtételében Kovács Lajos lelkipásztor beszámolt a családi háttéréről, gyermek- és fiatalkori éveiről, megtéréséről és az elhívásával kapcsolatos meggyőződéséről. Beszélte eddigi szolgálatáról is (a Tiszántúli Kerületben missziói lelkipásztor, valamint öt évig végzett romamisszió), és megosztotta jövőbeni vágyait, terveit, céljait.

Az ünnepi istentiszteletet a körzet összevont énekcsoportja tette még gazdagabbá, Istennek adva dicsőséget mindazért, amit eddig elvégzett ezekben a gyülekezetekben.

Hisszük, hogy Isten folytatja a jó munkát, amit ebben a körzetben elkezdett, s ebben az újonnan beiktatott lelkipásztort, Kovács Lajost is fel fogja használni.

a Körzet Krónikása

Gyermekbemutató Ócsán

Ifj. Takács István és felesége, Beatrix 2010. december 25-én hozták el először a gyülekezetbe második gyermeküket, Viktóriát. A szülők imádsága után Nemeshegyi Zoltán lelkipásztor imádkozott a gyermekért, hogy Isten áldása kísérje életét. (Lk 2,52 – Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben.)

Három gyülekezet öröme a Bakonyban

2010. december 5-én több dunántúli gyülekezet közös istentiszteleten ünnepelte, hogy hárman kötelezték el magukat a bemerítkezésben is Jézus Krisztusnak: *Lukács Zsófia* a csetényi, *Szalai János* a veszprémi, *Tóth Eszter* a pápai gyülekezetből.

Alkalmunk *Bódis László* üdvözlő és imára buzdító szavaival kezdődött, majd *Hegyi András* hirdette az ígét a Római levél 6. része alapján. Hangsúlyozta, hogy amikor közel jutunk a kereszthez, akkor találkozunk a bűneinkkel, de feloldozást is nyerünk alóluk. Jézus a bűnösökért jött, ő az, aki igazná nyilváníthat bennünket. Krisztus is döntött mellettünk, de mindenkinek személyesen is meg kell térnie hozzá, s ki kell tartania mellette.

Boncz Zoltán a 2Thessz 2,13 alapján kérdezte meg a bemerítés előtt a fehérruhásoktól: kibem láttátok meg a Krisztust? Kítől tanultátok meg, hogy a saját életetekkel is be kell mutatni őt? *Lukács Zsófia* egész családját a csetényi gyülekezetbe tartozik, s ismerte az ígét, a főiskolán találkozott egy olyan lánnyal, akiben meglátva Krisztust, hozott döntést a Megváltó mellett. *Tóth Eszter* nagymamája volt hívő, ő egy házicsoportba eljutva látta meg bűnösségét, és hogy Krisztushoz kell jönnie. *Szalai János* 15 évesen tért meg

egy iskolatársa által. Azóta tapasztalta Jézus vezetését az életében: tanulásában, párválasztásában, munkájában. A veszprémi gyülekezetben élve és szolgálva erősödött meg benne az elhatározás, hogy a bemerítésben is követi Jézus példáját.

Boncz testvér végezte a bemerítés szolgálatát, majd a gyülekezet együtt úrvacsorázott. Ezután hangoztak el köszöntések, bátorítva a fehérruhásokat a kitarásra azon az úton, amin elindultak. Az istentisztelet után közös vendéglátás, ebéd keretében gyakorolta az örömmel, hálával megtelt közösség az „agapét”. Elmondhattuk, hogy továbbment örömmel minden kedves jelenlevő, főképpen az új tagok.

Vas Ferencné

Bemerítés Miskolcon

A kis szikszói gyülekezet Isten kegyelméből 2010-ben másodszor örülhetett új testvéreknek. A vizsolyi házicsoportból *Nyitrainé Marianna* és két lánya: *Zsófi* és *Barbara* többre vágyását, keresését jutalmazta meg Isten a bűnbocsánat örömeivel, a Krisztusban nyert új élet áldásaival. A november 21-i bemerítési ünnepélynek ezúttal a miskolc-belvárosi gyülekezet adott he-

lyet, medencét, *Bódis Sámuel* ügyintéző lelkipásztor személyében igehirdetőt, bemerítőt s énekkari szolgálatot. A bemerítés úgynevezett „hivatalos”, de ünnepélyes részeit *Komáromy Károly*, az új tagok lelkipásztora vezette.

Urunk tegye állhatatossá új testvéreinket, s áldja meg biznyságtévő életüket!

Komáromy Károly

A megbékélés jegyében

Karácsony második napján a Békéscsabai Baptista Gyülekezet közös istentiszteletre hívta meg a békéscsabai „Új Forrás” gyülekezetet, hogy együtt örvendezzünk az Úrban és „A szeretet hatalmát áldjuk”, mint ahogy ezt tettük kezdő énekünkben. *Balog Miklós* lelkipásztor testvér köszöntő szavait követően közös énekek, karénekek és egyéb szolgálatok váltották egymást. Előbb fiatal vendégeink szolgáltak, „karácsonyi ajándékként” új énekre tanítva a gyülekezetet, majd egy hattagú csoport zenei kísérettel énekelte a „Szentséges éj” című karácsonyi éneket. A közös énekkar kevés gyakorlással is jól összekovácsolódott, hiszen korábban kivált tagjaival kiegészítve könnyedén tudta azt megszólaltatni *Bálint József* karmester testvér. Az igei szolgálatot *Csiszár István* testvér, vendégeink lelkipásztora végezte a Kolossé 1,12-23 alapján, melynek során kihangsúlyozta, hogy Pál apostol az ünnepelt személyére hívta fel figyelmünket, mert nem az a lényeges, hogyan, milyen körülmények között születik valaki a világra. Bár az Úr Jézus Krisztus igen mostoha körülmények között született, a békeség fejedelmévé lett, megbékélést hozva az embereknek. A figyelmünket lekötötte a vadon élő ellenséges törzsek „békegyermek” története, és gondolkodásra készítetett: mennyivel inkább kell hogy értékeljük a nekünk adatott „békegyermeket”, Jézus Krisztust, aki ma is él és munkálkodik a mi békességünkért.

A megbékélés szelleme hatotta át az egész igehirdetést, „Aki nem tud békességben élni testvéreivel, annak nincs békessége Istennel sem” – hangozott a prédikációban. Kitűnő alkalom volt a megbékélésre való felhívás a korábban kettészakadt, s most együtt ünneplő gyülekezet tagjai számára. „Krisztusért kérünk benneteket, béküljete meg az Istennel és egymással” – fejezte be igei elemzését *Csiszár* testvér.

A gyertyagyújtással egybekötött „Csendes éj” elhangzása után a két gyülekezet tagjai egymásra borulva köszöntötték egymást, és hosszasan elbeszélgetve idézték fel régebbi közös emlékeiket, biznyságot téve a szeretetről, amely inkább összeköt bennünket, mintsem eltávolít egymástól.

Árgyelán Gy.

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

Szegényebben gazdagabban

Egy osztrák milliomos adott új értelmet Pál apostol azon kijelentésének, miszerint „minden rossznak gyökere a pénz szerelme”.

Az elmúlt év nyarán közismertté vált, hogy a 49 éves osztrák milliomos, *Karl Rabeder* megvált mesés vagyontól (4 700 000 USA dollár), hogy újra boldognak érezze magát, és hogy másokon segítsen. A fordulópont-hoz Rabeder egy háromhetes vakáción érkezett, amelyet Hawaiiin töltött a feleségével. „Életem legnagyobb megrázkódtatása volt, amikor rádöbentem, mennyire üres, lelketlen, érzelemszegény és sivár az ötcsillagos élet. A három hét alatt annyi pénzt költöttünk, amennyit csak lehetett, mégis végig úgy éreztük, hogy nem találkozunk egyetlen igaz emberrel, mindannyian csupán színészek vagyunk. A személyzet játszotta a barátságost, a vendégek meg a fontos embert, senki sem volt valódi” – mondta hozzátéve, hogy összefüggést vél felfedezni a gazdagok tehetősége és a szegények nyomora között. Mindehhez hozzátette, hogy nem ítéli el a gazdagokat, akik ragaszkodnak vagyoniukhoz. „Nincs jogom tanácsot adni bárkinek. Én csupán hallgattam a szívemben és a lelkemben szóló hangra – idézte a lap. – Valami nincs rendjén. A reklámok bebeszélnek nekünk, hogy csak akkor vagyunk gazdagok, ha márkás farmert hordunk és házunk van – nyilatkozta a *Focus* című német magazinnak. – Feltettem magamnak a kérdést, hogy mi tesz igazán boldoggá. A gazdagságra törekvés és a fogyasztás nyilvánvalóan nem. Engem az olyan dolgok tesznek boldoggá, amik nem kerülnek semmi-be” – tette hozzá. (az MTI nyomán)

Önmegtartóztatás II. rész

„A Lélek gyümölcsei pedig ezek: szeretet, öröm, békesség, türelem, kegyesség, jóság, hosszútűrés, szelídség, hit, szerénység, megtartóztatás.” (Káldi György fordítása a *Vulgata* szerint 1862) Galata 5,22–23

„Az ifjúság vágyódásaitól pedig fuss, hanem kövesd az igazságot, hitet, szeretetet és békességet azokkal, akik segítségül hívják az Urat tiszta szívből.” (2Tim 2,22)

A házasságban élőknek tanács: „Ne vonakodjatok egymástól, hanem ha egyenlő akarattal ideiglen, hogy imádságban foglalkoztatok; azután ismét keljétek össze, hogy ne kísértsen titeket a sátán, ha meg nem tartózkodhatnátok” (1Kor 7,5). „A ki paráznához adja magát latorrá leszzen, rothadás és férgek öröklék őt és nagy intőpéldául tűzetik ki és lelke az élők számából elvételik.”

Indulatok terén: Stresszhelyzetben az ember gyakran agresszíven válaszol. Ezt jogosnak érezhetnénk, de Isten szeretné megváltoztatni ezt a reakciónkat. Hogyan? Az 55. zsoltár 13–24. alapján. Először morog és dühöng a méltatlan bánásmód miatt, mindenki így kezdi (13–15. v.). Aki továbbjut és nem tudja abbahagyni, az robban (16. v.). Merre robbansz? Kifelé a környezetre, vagy befelé – a gyomrunk, szívünk felé? A megoldás: átadni Istennek a problémát (17–18. v.). Ezután áll helyre az egyensúly, megtörténik a megnyugvás.

Anyagiak terén: Mértéktelen gazdagságra törekvés – „A gazdagság olyan, mint a tenger vize, minél többet iszik belőle az ember, annál szomjasabb lesz tőle.” (*Schopenhauer*)

„Az elégedettség többet ér a gazdagságnál. A meglegedés drága kincse minden gazdagságot felülmúl.” (*Spurgeon*) „Ne törekedjél, hogy meggazdagulj, hanem vess határt okosságodénak.” (Péld 23,4)

A meggazdagodás utáni hajszában háttérbe szorulnak az emberi kapcsolatok; emberek eszközvé redukálódnak; örökös a félelem az eleséstől; harácsolás; Istentől való elidegenedés.

Falánkság – Ránk, hívó emberekre is vonatkozik: Jézus Sirák fia 31,19: „Úgy élj, mint mértékletes ember azokkal, mik éléd tétének, hogy meg ne gyűlöltessél, midőn sokat eszel.”

Pletykálás, nyelv bűnei: Jakab levele 3,6.8–9. v.: „A nyelv is tűz, a gonoszszágnak egész világa; a nyelv oly valami tagjaink között, mely az egész testet megfertőztetni, és a gyehennától gerjeszt-

vén életünk egész körét felgyújtja. De a nyelvet senki sem szelídítheti meg az emberek közül, nyugtalan gonosz az, telve halálos méreggel. Azzal áldjuk az Istent, az Atyját, és azzal átkozzuk az embereket, kik az Isten hasonlatosságára teremtetek.” Ezt sem tartjuk bűnnek, sokszor nem is figyelünk fel rá. Másokról rosszat mondunk. Jézust idézi Sirák fia 19,10: „Hallottál szót felebarátod ellen? Haljon meg az benned, és hidd el, hogy nem repeszt meg téged.”

Kívánom minden testvéremnek a következőket, amik a Jézus Sirák fia könyvében vannak megírva, 18,30–19,3:

„A benned támadó vágyakat ne kövesd, és tartsd magad távol szenvedélyeidtől!”

„Ha engedsz a lelked mohó vágyainak, ellenséged győzelmi ünnepet üli!”

„Csupa szórakozásból álló életnek ne örülj, ne keveredj soha ilyen társaságba!”

„Kölcsönből rendezett lakmározásokkal ne tedd magad tönkre, ha erzenyed üres!”

„...aki így él, soha nem lesz gazdag, aki a keveset megveti, az mindent elveszít.”

„Bor és nők tévútra viszik a bölcsket, arcátlanná válik, aki kikezd a rossz nőekkel.”

„Rothadás és férgek veszik birtokukba, s hamar véget vetnek a bőszenvedélynek.”

Imádkozzunk azért, hogy Isten töltsen be a hiányainkat, és segítsen megváltozni, amiben mértéktelenek vagyunk; adjunk hálát azért, hogy szerető Istenünk felelem a bűneinkből!

Ifj. Fejér László

A gazdagság nem birtoklás

Gazdag akarsz lenni? Gondolj arra, hogy meztelenül jöttél erre a világra, és meztelenül térsz belőle vissza. Vendég vagy ezen a földön. Csak az a tied, amit a bőröd alatt hoztál és elviszel. Gazdag, aki egészséges. Aki erős. Aki nem szorul másra. Aki föl tudja vágni a fáját, meg tudja főzni ételét, meg tudja vetni ágyát és jól alszik benne. Aki dolgozni tud, hogy legyen mit egyék, legyen ruhája, cipője és egy szobája, amit otthonának érez.

Wass Albert

Encsi levél

Sok szeretettel köszöntöm a *Béke-hírnök* olvasóit az Úr Jézus nevében! *Bányai István* vagyok, és az Úr különös kegyelme folytán 2010. május 11-től Encsen szolgálhatom az Urat.

A teológiát Erdélyben végeztem 2004–2008 között, Nagyváradon, a romániai Magyar Baptista Szövetségnél.

2010 márciusában ismerkedtem meg *dr. Basista Vladimir* testvérral a TELEK (tiszántúli és erdélyi lelkipásztorok találkozója) konferenciáján. Így kaptam meghívást az encsi Bárka baptista gyülekezetplántáló szolgálatra. Nem tudtam azonnal igent mondani, mivel éppen Svájcba készültem dolgozni egy öt hónapos munkaszerződéssel. Az Úr azonban másként döntött, mert két hét után haza is hozott Svájcából. Egyszerűen nem találtam ott a helyem, és mindig Encsre, a testvérekre gondoltam, ahol értem imádkoznak, és nagy szükségét érzik, hogy valaki az itteni missziót erősítse. Ez idő alatt a Lélek nem hagyott nyugodni, igéket is kaptam, és világossá vált előttem, hogy jönnöm kell Encsre. A kis gyülekezet a szerdai imaórán éppen értem imádkozott, s mire testvéreim hazaértek, már a számítógépen ott várta őket levelem, hogy rövidesen érkezem.

Így május 11-én el is költöztem Encsre. A testvérek aktív támogatásával megoldódott a lakhatásom, sőt, hét közben másodállásként munkát is kaptam. A Józsué 1,9 versén keresztül szólt hozzám az Úr ideköltözésem előtt: „*Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj és ne rettegj, mert veled van Isten az Úr mindenütt, amerre csak jársz.*”

Visszatekintve a meghívásom előtti időszakra, nagyon megpróbált az Úr: emberileg kilátástalannak tűntek a dolgok, de Isten csodát tett. Nagyon kedves testvérekre és fiatalokra találtam, ahol az Urat szolgálhatom és szolgálhatjuk együtt.

Nem könnyű itt a munka, idáig nem volt evangéliumi közösség Encsen, az emberi szívek itt is kemények. Kiváltságnak tartjuk azonban, hogy az Úr akaratából ezen a környéken élhetünk, ahol az első magyar Biblia fordítása megtörtént (Vizsoly). Fontosnak tartjuk, hogy az evangélium

üzenetét lefordítsuk érthető mai nyelvre az itt élő embereknek, és hiszszük, hogy munkánk nem hiábavaló az Úrban, és Urunk növekedést ad.

Imádkozunk, hogy szolgálatunk és jelenlétünk által minél többen megértsek és befogadják az örömmüzenetet. Ehhez kérjük a kedves testvérek és testvérnők, idősek és fiatalok imatámogatását!

Ezeket előre is köszönjük! Az Úr Jézus békességét és áldását kívánjuk az új évben.

Bányai István

lelkészjelölt

encsi Bárka Baptista Gyülekezet

H I R D E T É S E K

♦ **Dömsödön** 2 szintes nyaraló (áron alul) sürgősen **eladó**. Tél.: 06 /1/ 410-9880, illetve 06 /20/ 770-5662 (baptifon).

♦ **Sürgősen eladó áron alul**, beköltözhetően Pest megyében, Galgagyörkön 200 m²-es – több család számára is alkalmas – szinteltolós, közművesített, 5 és fél szobás családi ház, egy fürdőszoba, kettő zuhanyzó, kettő WC, konyha, kamra. Gáz- és vegyes fűtésű. Földszinten terasz, emeleten loggia. Korszerű ablakok. Locsolásra ciszterna. Parkosított udvar, termő gyümölcsfákkal, szaletli, grillsütő, kemence, díszítő. Szép panoráma. Ár: 14,6 millió forint. Érdeklődni: 06 /20/ 7758596 (baptifon).

♦ A „**Jó az Úr**” **Bodrogi Baptista Gyülekezet** Nevelőcsaládok Közössége olyan szülőket, családokat keres, akik szívesen szolgálnának Istennek azzal, hogy befogadják az eredeti családjukból különféle testi, lelki, szociális problémák miatt kiemelt gyermekeket. Közösségünk 20 éves tapasztalattal rendelkezik erről a szolgálatról, tudunk segítséget adni lelki és szakmai szinten is, és örömmel teszünk bizonyosságot az eddig átélt tapasztalatainkról, bizonyosságainkról. Ha a fenti sorok megérintették, szívesen válaszolunk mindenféle kérdésre az alábbi telefonszámokon: 06/20/4111096, 06 /20/ 4697644.

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

GYULA: Gyülekezetünk egyik legidősebb tagjaként, 90 évesen hunyt el **id. Szabó Imréné** született **Puskás Teréz**. Temetése 2010. december 21-én volt Gyulán. A vigasztalás igéit *Matuz József* hirdette a Jn 14,1–6. alapján.

BALATONSZEMES: Erdélyi Lajos (1927. július 17. – 2010. november 2.) testvértől 2010. november 6-án búcsúzott a gyászó gyülekezet a balatonszemesi temetőben. Budapesten született, édesanyja egyedül nevelte, gyermekkorra egy meghatározó részét Bagamérban töltötte. 1943-ban merítkezett be Karcagon. Legnagyobb vágya az örömhír terjesztése volt, ezért 1947–51 között teológiai tanulmányokat végzett. 1951–55-ig Téten élve a Győr környéki baptista gyülekezeteket pásztortolta. 1952-ben kötött házasságot *Fibuschek Johannával* Pécssett. 1955–63-ig Egyházasközponton élt, majd 1963-tól 2008-ig Pécssett. 2008-tól haláláig Balatonszemes volt az otthona. Az igaznak az emlékezete áldott (Péld 10,7).

VAJA: Tisza Andrásné Fehér Erzsébet (1923–2010), *Tisza Attila* lelkipásztor édesanyja 87 éves korában, 2010. november 6-án a mennyei honba költözött. 14 évesen döntött az Úr Jézus mellett. Temetése november 9-én volt, melyen *Katona László* és *Veres Imre* lelkipásztor hirdette a vigasztalás igéjét. A ravatalozóban fia, *Attila* emlékezett megtett életútjáról. A család számára nagy érték hátrahagyott naplója, amelyben szinte minden napját lejegyezte, hálát adva Isten gondviselő kegyelméért. Egyik versrészletével emlékezünk rá:

*Ó, mert mindaddig Te adtál erőt,
nem hagytál el soha gyenge szenvedőt.
Ezért dicsérlek Téged szüntelen,
mert ez a csodás erő, ez a kegyelem.*

*Kedves lélek te se csüggedj el,
kérjed az erőt Jézustól hittel.
Biztos, hogy megadja neked is bőven,
csak hittel kérjed, minden időben.*

Szeretet és ajándék

Pár évig bibliismeret tantárgyat tanítottam az iskolában. Az osztályban tantárgyként tanulták a gyerekek a bibliai történeteket, de szakkört is indíthattam a többi osztály tanulói részére. A bibliismeret tantárgy hamar kedvelt lett a gyerekek és a tanítók között. A tanító nénik észrevették, hogy könnyebben kezelhetők a bibliaszakkörösök, szebben beszélnek, és tiszteletudóbbak. Az egyik anyuka boldogan mesélte, hogy *Dóri* sokkal jobban szereti a bibliismeretet, mint a hittanórát, amit pedig egy igen kiváló pap-tanár tartott. Megkértem az anyukát, hasonlítsa össze a két órát. Hogyan lehetséges ez? *Dóri* mamája elgondolkodott, majd így foglalta össze az észrevételét: a hittanórán a bűnről és a büntetéséről tanulnak. A bibliismeret-órán Isten szeretete van a középpontban, és ez közelebb viszi őket Istenhez.

Láttam a Szeretet hatalmát.

Egyszer Finnországban nyaraltunk, és barátaim elvittek egy misszionáriuskonferenciára. A világ minden tájáról érkeztek missziómunkások, lelkipásztorok, tanítók, ápolók. Felemelő érzés volt hallgatni az életveszélyben szolgáló testvérek beszámolóját. Az egyik testvérő adott szállást egy éjszakára, hogy az éjszakai bizonyosságokat is meghallgathassuk. Egy bangladesi misszionárius nő elmondta, hogy az előző évben meggyilkolták a férjét, de ő maradt az állomáshelyén, tovább hirdeti az ígét. Egy háromgyerekes házaspár Ceylon szigetére készült, ahol pár év alatt tíz misszionáriust öltek meg. A Szentlélek erejét éreztük az istentiszteleten. Megteltünk a pogányokért érzett felelősséggel.

Kerttu kedvességét egy kis magyaros ajándékkal köszöntük meg, és hívtuk, jöjjön hozzánk, ha átutazóban van Etiópia és Finnország között. Ő is adott egy kis emléket. Elővett egy strucctollat. Így adta át:

- Nekem nincsen semmi személyes tulajdonom. A fizetésemből ételt veszek az etióp gyerekeknek. Fogadjátok ezt a tollat ajándékként, és imádkozzatok az éhező afrikai gyerekekért!

A strucctoll Isten üzenetét hirdette nekünk.

Frittmann Lászlóné

Új évi útravaló

Tízéves lehettem, amikor egy baráti családdal együtt elmentünk nyaralni Ausztriába. Az egyik városnézés során megkért édesanyám, hogy menjek fel egy hosszú lépcsőn, és szóljak a többieknek, hogy jöjjenek le, mert megyünk tovább. Fel is mentem, de nem voltak már ott. Lejöttem, és a téren az anyukámat sem találtam. Ott álltam, körülöttem idegenek. Benéztem a környező utcákba, nem láttam sehol a családomat. Visszamentem az autóhoz, gondolván, lehet, hogy ott várnak rám. Ott sem voltak. Visszamentem a térre, és újra bejártam a környező utcákat, mire rájuk találtam. Bevallom, nagyon megijedtem. Mert egy rövid időre elvesztettem.

Lehet, hogy előfordult már velünk, hogy nem fizikailag, hanem lelkileg éreztük elveszettnek magunkat, távol az Úrtól. Ő nem veszít el egyet sem a vérével megváltott bárányok közül. Kezében vagyunk, és nem engedi, hogy az ellenség kiragadjon bennünket onnan. Biztonságban vagyunk akkor is, ha a világ gúnyolódik, rágalmaz. Isten azt ígéri, aki az övé, az akkor is biztonságban lakhat, amikor a világot éhségek és háborúk sújtják. Ő maga gondozza tulajdon szőlőjét. Nem bízta másra, hanem személyesen ügyel rá. Öntözget bennünket minden pillanatban. Ha maga az Úr az őrizőnk éjjel-nappal, szüntelen, mi árthatna akkor nekünk? Isten magának választotta ki népét, ezért köztük marad, és nem hagyja el őket. Ő soha nem hagy el minket!

Isten szeretete állandó, és soha el nem fogy. Ahogy az övéit szerette, úgy szereti őket most és mindörökké. Ezért kiáltunk hozzá újra meg újra, és ne kételkedjünk, hogy meghallgat és felel nekünk! Örök szövetségre lépett velünk. Elhatározása, hogy velünk kötött szövetségét nem borítja fel. Eszébe sem jut, hogy visszavonja ígéreteit. A sátán még zaklathat bennünket, de már nem tarthat igényt ránk. Nem vagyunk az övéi már, nem kötheti meg a lelkünket: a Fiú megszabadított minket, és valósággal szabadok lettünk. Az Úr megdorgálja ellenségeinket, és megvéd bennünket.

Ő a biztos támaszunk

Ha Isten közelében maradunk, és keressük az ő akaratát, akkor mindent megkapunk, amire csak szükségünk van. Ha ő a biztos támaszunk, akkor nem hanykolódunk nyugtalanul ideoda. Az Úr gondoskodó keze alatt növekedhetünk. A cédrusok örökzöldek,

minden évszakban egyformán szépek, és dacolnak minden viharral. Az örök hó határán nőnek, de az Úr gondoskodik arról, hogy a törzsükben meleget és erőt adó nedvek folyjanak. Az élet olyan, mint egy alpesi túra. A hegyi ösvényeken kapaszkodva szüntelen ki van téve az ember annak, hogy megbotlik. Ha igen magasba visz az út, a fej könnyen megszedül, és hamar megcsúszik a láb. Egyes helyek csúszósak, mert jegesek, máshol viszont a kövek olyan lazán fekszenek az úton, hogy az esést bizony nehéz elkerülni. Dacára annak, hogy ilyen életünk útja, az Úr hűséges szeretete nem engedi, hogy a lábunk megtántorodjon.

Drága testvérem! Itt az új év. Tele vagy várakozással, elhatározásokkal, tudod, mit szeretnél máshogy csinálni. De talán egy kis aggodalom is van a szívedben. Nem tudod, mit hoz a jövő. Azt ebben az évben se felejts el: jöhet bármi az utadba, egy biztos támaszod, segítséged mindig lesz, Isten. Ő ott lesz melletted, és ha el akarál esni, ő megtart. Ezért ne menj tőle messze! Legyél ott a közelében, és akkor jó dolgod lesz, akármit hoz is eléd ez a 2011-es év.

Durkó Anett

Ima

Uram! Erőt kérek a fegyelmetséghez és mértéktartáshoz, hogy ne csak átfussak az életen, de értelmesen osszam be napjaimat, észleljem a váratlan örömeiket és magaslatokat! Órizz meg attól a naiv hittől, hogy az életben mindennek simán kell mennie! Ajándékozz meg azzal a józan felismeréssel, hogy a nehézségek, kudarcok, sikertelenségek, visszaesések az élet magától adódó ráadásai, amelyek révén növekedünk és érlelődünk! Küldd el hozzám a kellő pillanatban azt, akinek van elegendő bátorsága és szeretete az igazság kimondásához! Ámen.

Antoine de Saint-Exupéry